

BOLSEJERK

Medlemsblad for Rød Ungdom

Nr. 4 NOVEMBER 1988

LEDER

Ved inngangen til det nye året, er det tid for litt ettertanke. Vi har vært igjennom en høst der det ene etter det andre groteske budsjettet har blitt lagt fram, båd på komunal plan og fylkesplan. Den såkalte omstillinga skjer rett forran øynene vår, dette er ikke Thatchers Engeland, men NORGE. De velferdsgodene som den norske arbeiderklassen har kjempet fram, blir nå knust en etter en. Omfordelinga av verdier fra arbeiderklassen til borgerskapet tar mange forskjellige former, fra lønnslov til slakting av offentligsektor. Dette skal skje for at borgerskapet skal kunne kjempe om de store markedene, bli bedre imperialister - bli flinkere til å utbytte både hjeme og ute. (tenk om kongen sier dette i nyttårs talen sin : "I det året som har gått har de flinkeste i næringslivet, virkelig fått sving på utbyttinga - og ikke nok med det, det er lys i tunellen he..he..he det er snart 100 000 arbeidsledige, dette går den riktige veien") Nå skal vi ikke gjøre laffen til den største fienden, men vennene hans i den indresirkel i borgerskapet fryder seg for tiden over de feite gavepakkene de får servert. Protesten - kampen uteblir ikke, folk vil å må organisereseg mot denne slaktinga, Eks: Elever og lærere i Trondheim organiserte en av de største demonstrasjons togene som har vært i Trondheim på lang - lang tid, denne demonstrasjonen rettet seg bla. mot nedlegging av skoler osv. I ei slik tid med omfattende kamper og turbulens, er det viktig at vi køler på med vår kritikk av kapitalismen og langserer hvilke muligheter sosialismen bærer i seg. Jeg tror det er på

tide å gå litt lengere enn å rope på mere penger,men heller utvide spørålet til "hvordan blir ressursene brukt i Norge idag?" For det er faktisk vanskelig å si et det er fornuftig å bruke hundrevis av bygningsarbeidere,og div.matriell til å bygge opp F.eks Oslo City eller kles forretninger i Bergen som har klær til å dekke opp et behov til 2 mill mennesker,men det bor ikke mer enn 0,2 mill mennesker i Bergen. For å si det med Gunnar Berges ord: "dette har vi ikke råd til i disse tider- en slik sløsing bryter ned den siste anstendighet "

Kapitalismens anarki og ufornuft kommer åpent til syne,dette må vi utnytte. Eller for å si det med Marx : "systemet er ikke urettferdig utfra sine egne regler. Nettopp av den grunn er en reformering av systemet umulig,det er ikke annet å gjøre enn å styrte sjølve systemet".

SOSIALISMEN
MULIGHETENES SAMFUNN
VEDTATT AV RAUD UNGDOMS LANDSMØTE 1985 KR. 15.-

Vedtak fra Sentralstyrets Arbeidsutvalg, om det anti-rasistiske arbeidet.

Etter at " aksjon stans utlendingsloven " er avsluttet, har Rød Ungdom og deler av den antirasistiske bevegelsen manglet den konkrete saken som det anti-rasistiske arbeidet må hektes på. Arbeidsutvalget mener fortsatt at det er riktig å ha anti-rasisme som hovedoppgave og at det er riktig at flest mulig RU'ere går inn i eller starter SOS-rasisme grupper (se BV nr. 2 og 3).

Sentralstyrets arbeidsutvalg har nå tatt et initiativ til en ungdomsaksjon, som er for skjuling av flyktninger og mot statlig rasisme, denne aksjonen oppfordrer til sivliulydighet. Denne aksjonen vil direkte rette seg mot statens rasistiske lover og praksis, og klarer vi å mobilisere mye folk i dette arbeidet, vil den anti-rasistiske kampen komme på et høyere nivå, for her blir ikke problemstillinga :fremedfrykt eller ikke, men for eller mot statlig rasisme.

Hvordan skal dette arbeidet gjøres ? Hvem skal være med ?

Som dere har sett i det siste nr. BV har RU, SU og FMH sendt inn en uttalelse til rep.skapsmøtet i LNU (rep.skapsmøtet blir avholdt den 1. Okt.) Som oppfordrer LNU's medlemsorganisasjoner til å skjule flyktninger. Det som videre skal skje er at RU, SU og FMH tar et nytt initiativ overfor de som stemmer for denne uttalelsen, og danner et sentralt aksjonscenter. Vi ønsker at dette sentrale aksjonscenter, skal være brett sammensatt, men at det skal være hardt arbeidende og ikke noe representanskaps byråkrati. Allerede nå har vi hatt kontakt med en del kristene organisasjoner (se initiativ 2) der vi har drøftet et konkret samarbeid om skjuling av flyktninger, og vår linje i forhold til dette er at vi ønsker at de kristene organisasjonene står for den praktiske/konkrete skjule arbeidet. Og at "ungdomsaksjonen" jobber med støtte arbeidet og den utadrettede politikken.

Arbeidsutvalget mener det er helt nødvendig at vi som RU'ere legger kreftene inn på å få skjule arbeidet på den politiske dagsorden, altså at det skal bli en sak som ungdom må ta stilling til. For den grunnleggende svakheten i det skjule arbeidet som har vært til nå, er at det har vært skjult skjuling og ikke nok massearbeid rundt det. Vår oppgave som revolusjonære må være å få disse rasistiske angrepene fram i lyset, for det er nok av dem som bare vil arbeide i forhold til Justisdepartementet.

Vi tenker oss et sentraltaksjonscenter, som helt sikkert vi ha med folk fra RU, SU, FMH og en del kristene ungdomsorganisasjoner (og kanskje KRFU, UV og enkeltpersoner.) Dette sentert skal jobbe gjennom de forskjellige organisasjonene og kontaktene vi har lokalt. Konkret tenker vi oss at det plukkes ut 10 skoler i de største byene, der hvor disse organisasjonene har bra innflytelse. Og at disse skolene gjennom elevrådet adopterer en flyktning som er i skjul i NORGE. Det sentraleaksjonscenter vil etter at vi har fått oversikt fra de forskjellige organisasjonene blinke ut

disse 10 skolene, det vil da bli sendt ut et brev til det enkelte elvråd, som inneholder plattform for aksjonen og bilde og historien til den konkrete flyktningen som skolen forespørres om å adoptere. På forhånd vil det sentrale aksjonssenteret diskutere med de medlemmene, som hver organisasjon har på denne skolen, og at RU'erne, SU'erne, kristne skolelaget..... osv på det enkelte sted fraksjonerer på hvordan de skal få i gjennom dette på sin skole. Her er også SOS gruppa et bra utgangspunkt.

Det konkrete adopsjons arbeidet vil fungere på følgende måte: Det må spres en løpeseddel som omhandler hvorfor elvrådet eller mindretallet i elvrådet ønsker å drive dette arbeidet, og den konkrete historia til den flyktningen som blir adoptert. Det må samles inn penger til denne flyktningen og det må samles inn undreskrifter som protesterer mot at flyktningen blir bortvist fra Norge, disse listene sendes inn til Justis, dep.

Det sentrale aksjonssentere må ta ansvaret for å "fordele" de skjulte flyktningen til den enkelte skole, og regelmessig informere aksjonsgruppa/elvrådet om hvordan situasjonen er, hvordan anke saken går osv. Denne flyktningen kan godt bli adoptert av en skole i Bergen, men være skjult i Oslo. Vi vil i gjenn understreke at vi håper å få en konkret avtale med de kristene organisasjonene/kirkesamfunnene om at de tar seg av den konkrete skjulinga.

Dette arbeidet har mange gode elementer i seg, for det første vi det knytte det anti-rasistiske arbeidet til skolen, for det andre så legger det grunnlaget for å få det radikale miljøet på den enkelte skolen, til å jobbe med den samme saken. det vil bli et konkret miljø som RØD HINGDOM må jobbe i og forholde seg til. og ikke minst det vil være en rett venstre i tryne på den statlige rasismen og de rasistiske organisasjonene. Ideen er god - da er det barte igjenn å gjennomføre den !!

MATERIALE TIL LAGSDISKUSJON OM RUTE 80.

1. OMLEGGING OG OFFENSIV.

Rute 80-redaksjonen arbeider for tida med ei omlegging av magasinet. Målet vårt er å lage et magasin som Rød Ungdom kan bruke, og som samtidig kan nå ut blant større deler av radikal ungdom enn det gjør i dag. Som en del av omlegginga skal vi skifte ut navnet Rute 80 med et nytt.

Før omlegginga blir det sendt ut en leserundersøkelse til alle Rød Ungdoms medlemmer, og til Rute 80s abonnenter.

For at redaksjonen skal få et best mulig grunnlag å foreta omlegginga på, er vi avhengige av at organisasjonen følger opp:

- **Lag kan** diskutere omlegginga og hva slags magasin Rød Ungdom vil ha.

- Diskusjonene må bli oppsummert og oppsummeringene sendt inn til redaksjonen. (Sendes til RU-kontoret).

- Leserundersøkelsen må bli svart på.

Denne artikkelen er bakgrunnsmateriale for diskusjonene.

Seminar og verving

I forbindelse med omlegginga satser vi også på å ha et Rute 80-seminar/skrivekurs i Oslo i januar. Hovedmålet med seminaret er å få knytta flere skribenter til oss. Videre skal det fra 8. mars til 1. mai være en ny offensiv for å verve abonnenter. Dette er vi avhengige av å ha for å opprettholde abonnent-tallet og ha et økonomisk grunnlag for å gi ut magasinet.

2. KORT HISTORIKK

Rute 80s forløper het Røde Garde, og var Rød Ungdoms magasin fra ungdomsforbundet tok navnet Rød Ungdom i 1973 og fram til 1980. Røde Garde var sjølsagt prega av den tida det kom ut i: Den var hardt agitatorisk, og ga minimalt rom for «avvikende meninger». På sitt høyeste var opplaget mange tusen, og det kom ut omlag åtte nummer i året.

1980: Rute 80

I 1980 skifta så Røde Garde navn; Rute 80

var født. Navnebyttet kan vi se i sammenheng med at Rød Ungdom på slutten av 70-tallet møtte veggen, samtidig som det var krise i hele den internasjonale ml-bevegelsen.

Omlegginga fra et sektprega navn som Røde Garde til Rute 80 ble sånn sett en del av et nødvendig oppgjør med dogmatisme og ensporing; og et forsøk på å treffe den tida som var. Hele profilen på magasinet ble lagt om.

Den første tida etter omlegginga var Rute 80 et temmelig «pønka» produkt. Ambisjonene var ikke mindre enn å bli vestresidas svar på Det Nye.

Navnet ble gitt flere betydninger, men det som først og fremst ble brukt, var at Ruta skulle vise vegen inn i 80-åra. Som det sto i nr. 2/1980: «**Nå legger vi i vei på nytt. Nå kjører vi Rute 80. Et nytt tiår. En ny riksveg. Ei ny rute. Med topptrimmet motor, godt humør og full tank.**»

Men mange reagerte mot navnebyttet, og mente navnet var dårlig. Det var sendt inn flere navneforslag, og folk var forbanna for at deres forslag ikke var brukt.

Kamper

Dette skjedde samtidig med at det var harde kamper innad i Rød Ungdom om hvilken strategi organisasjonen skulle velge framover, og hvilke ungdomsgrupper det var riktigst å knytte seg til. Stikkord her var bl.a. synet på skoleprioriteringa, og på opptøyene i Oslo natta til 1. mai. Spesielt i Oslo sto disse motsigelsene sterke.

De drivende kreftene i Rute 80-redaksjonen hadde et «positivt» syn på natta til 1. mai-opprøret, mens ledelsen i Rød Ungdom hadde et «negativt». Dette utvikla seg ut at flere ledende RUere i Oslo meldte seg ut av organisasjonen, og i Rute 80 nr. 3/81 er det et stort avskjedsintervju med Rute 80-redaktør Rune Moen og hans nærmeste allierte i redaksjonen under tittelen «**Nå vil vi ikke leke med teitinger mer.**»

Ikke «løpeseddel»

Videre ut over 80-tallet har det aldri blåst sånn rundt Rute 80 som det gjorde de første to åra. De ulike redaksjonene har hele tida ligget på ei linje hvor de har villet lage ei eller anna form for radikalt ungdomsmagasin som samtidig kan brukes av Rød Ungdom. Man har ikke ønska seg en «RU-løpesed-

del». Sommeren 1983 hadde Ruta f.eks. Inter-Rail-ekstra i sommernummeret.

Utgivelsestakt

Like etter navneomlegginga til Rute 80 kom det ut opptil sju nummer i året. Videre utover 80-tallet lå det stort rundt seks pr. år, før det datt ned i tre nummer i 1986.

De siste to åra har vi hatt ut fire nummer i året, og det er den utgivelsestakta som er realistisk å satse på den nærmeste tida framover: Et nummer som kan selges 8. mars, et til 1. mai, et rundt skolestart, og et seinere om høsten.

2. RUTE 80 I DAG. REDAKSJONENS PLATTFORM.

Det siste halvanna året har Rute 80 hatt en stabil redaksjon, og det har styrka magasinet vesentlig. Redaktøren er valgt av sentralstyret.

Redaksjonen har vide rammer for hvordan det vil legge opp hvert enkelt nummer. Det finnes ingen vedtak som «definerer» hva Rute 80 skal være; redaksjonen har ingen vedtatt «formålsparagraf».

Plattform

Flere ganger har redaksjonen diskutert hva slags magasin den vil lage. Hovedpunktene i den plattform redaksjonen har kommet fram til, kan oppsummeres slik:

- Lage et magasin som henvender seg til radikal ungdom i ei vid betydning, og som samtidig kan brukes og selges av Rød Ungdom.

- Magasinet må ha balanse mellom de tyngre, politiske artiklene og stoff som er lettere tilgjengelig.

Mange av våre potensielle lesere går ikke først og fremst løs på større analyser av f. eks. utlendingsloven. Men dersom de kjøper magasinet på grunn av en reportasje om kafé Blitz eller Bellona eller en artikkel om afrikansk pop-musikk kan det være en innfallspor for å lese det «tyngre» stoffet.

- Magasinet skal ikke være snevert på den måten at artiklene skal være påført et «godkjent»-stempel i forhold til Rød Ungdoms vedtatte linjer.

Stå på «linja»?

At det finnes forskjellige syn i organisasjonen rundt hva som ligger i det siste spørsmålet kom bl.a. fram da Akershus Rød Ungdom kritiserte ei novelle som sto i Rute 80 nr. 3/87. Novella handla om en skoledag, og ble hardt angrepet for å være et reaksjonært angrep på lærerne, og i strid med Rød Ungdoms vedtatte politiske linje.

Nå tok Akershus seinere sjølkritikk på måten kritikken var framført på. Men det er fortsatt uenighet på om det var riktig å trykke den eller ikke. Redaksjonen forsvarer den.

3. DAGENS RUTE 80-PROFIL.

Et tiltak som denne redaksjonen har stått bak, og som har prega Rute 80 mye i forhold til tidligere, er forsøkene på å lage en større temadel i hvert enkelt nummer.

Slik har vi villet gi plass til å gå grundig inn på viktige politiske områder. Temaet har vært prøvd knytta til noe Rød Ungdom jobber med, samtidig som det er ei sak i «tida». Eksempler på temaer har vært jentenummer til 8. mars, rasismenummer to ganger, og oppsummering av kommunevalget med FrPs framgang.

Svakheter

Å lage en egen temadel mener vi har styrka magasinet. Samtidig mener vi at det er viktige svakheter i magasinet sånn som profilen er nå:

- Ofte er Rute 80 for mye en «utvida Rød Ungdom-løpeseddel». Rasismenummeret i vår fikk f.eks. mye skryt i organisasjonen. Vi mener magasinet hadde ei sterk side i temadelen, som gjorde at det kunne knyttes til Rød Ungdoms anti-rasistiske arbeid. Samtidig fikk det et tyngdepunkt som vi mener er for tungt, tørt og snevert, ut fra målsettingene vi har om å nå breiere ut blant radikal ungdom.

- Dette henger sammen med en anna svakhet med Rute 80 i si nåværende form: Det blir fort for «eliteprega». Ruta henvender seg først og fremst til den svært politisk interesserte ungdommen, med mange tunge, teoretiserende artikler.

Et magasin som Rute 80 må sjølsagt henvende seg til ungdom som er interessert i hvordan det går med samfunnet rundt dem,

til politisk interessert ungdom. Men Ruta i dag har for lite gjennomslagskraft utover den politiske «eliten» blant ungdommen. Vi blir fort for eksklusive og utilnærmelige.

- Ofte er Rute 80 for saklig og seriøs, i negativ forstand. Hvem blir provosert av å lese Rute 80?

Med dette mener vi ikke å lage provokasjoner bare for provokasjonens egen del. Men samtidig ønsker vi ikke å lage et magasin som folk kan stille seg likegyldig til. I dag er det for enkelt å bla seg gjennom sidene uten å måtte sperre øynene opp.

Hva slags stoff?

Disse punktene kan vi se i sammenheng med hva slags typer stoff Rute 80 presenterer. En undersøkelse over hvor mange sider vi har hatt av forskjellige typer stoff i de siste seks nummerne viser følgende fordeling:

- Intervjuer, inkludert Gjest i Ruta: 42 sider
- Politisk kommentar/analyse: 52 sider
- Oppsøkende reportasjer: 18 1/2 side
- Anmeldelser/omtaler: 7 sider
- Kultur (musikk, dikt, noveller): 6 1/2 side
- Intro-sider: 13 sider.

Denne oversikten er svært skjematisk. F. eks. kan det som er kalt anmeldelser også settes under rubrikken kultur.

Men uansett viser den et klart bilde: Rute 80 har ei stor overvekt av intervjuer/kommentarer, en forholdsvis liten del reportasjer (artikler hvor vi oppsøker situasjoner, steder osv.), og svært lite kulturstoff.

Dette er med på å gi Ruta det tunge, litt tørre preget, og gjøre den utilgjengelig for mange av de ungdommene vi ønsker å henvende oss til.

Levende reportasjer er nødvendig for å gi liv til et magasin av Rute 80s type. Det handler mye om å lage et magasin med levende mennesker i. Og ungdom forholder seg mye til «kultur»; daglig bombarderes vi av inntrykk som er med på å prege oppfatninga vår av verden: Det være seg musikk, moter eller film. Men denne delen av virkeligheta kan vi lese lite om i Rute 80. Å få fram sånt stoff mener vi er nødvendig for å lage et magasin med større nedslagsfelt enn i dag.

4. FRAMOVER. RUTE 80 OG ALLIANSER.

Ut fra hva vi har skrevet til nå, kan vi si at to

målsettinger med omlegginga er å legge større vekt på reportasjer og få fram mer kulturretta stoff. Samtidig vil vi holde på en gjennomarbeida tema-del i hvert nummer.

I tillegg til dette, ønsker redaksjonen å se Rute 80 i sammenheng med spørsmålet om å bygge allianser mellom forskjellige progressive bevegelser.

I dag har Rød Ungdom ei viktig oppgave i å klare å utvikle og knytte sammen forskjellige folkelige og progressive bevegelser: Anti-rasismen, miljøbevegelsen, kvinnebevegelsen osv. I forhold til Rute 80: Skal vi se magasinet som et talerør også for slike bevegelser? Hva betyr dette i så fall? Hvordan ser vi Ruta i forhold til å skape allianser?

Filosofien bak

Her vil vi understreke at vi ikke tror at et magasin som Rute 80 i seg sjøl kan skape allianser. Det er et spørsmål om hvordan forskjellige bevegelser og strømninger utvikler seg i forhold til hverandre, og hva slags linjer bl.a. Rød Ungdom jobber etter.

Spørsmålet blir hva slags *retning* vi vil at Ruta skal bevege seg i, og hva slags filosofi vi har for magasinet.

Vi mener at Rute 80 fortsatt skal være Rød Ungdoms magasin, men at vi samtidig skal ha som mål at Ruta i større grad gjør seg til talerør for og fanger opp radikale strømninger som rører seg i tida. I første omgang mener vi dette betyr:

- Ha et bevisst forhold til prioritering av stoff knytta til disse strømningene og bevegelsene. La dem slippe til i Ruta.
- Knytte til seg skribenter som ikke er med i Rød Ungdom. Både som gjesteskribenter, og fast tilknytt redaksjonen.

5. HVA SKAL BARNET HETE?

Rute 80 skal altså skifte navn. Dette skal skje *både* fordi vi mener det i seg sjøl er riktig nå, og ut fra det vi har skrevet ovafor om hvordan vi tenker oss «nye» Ruta.

Til det første: Rute 80 var et navn innretta på 80-åra. Det er ikke så lenge til 1990. Skal vi kalle oss for Rute 90 da? Dessuten kan vi uansett tenke oss et navn som toner mer farge politisk.

Til det andre: Vi ønsker oss et navn som plasserer oss i det politiske landskapet, samtidig som det ikke virker sekterisk. Et navn

som har en politisk brodd, samtidig som forskjellige typer radikal ungdom kan identifisere seg med det.

6. SPØRSMÅL TIL LAGSDISKUSJON.

1) Hva er de viktigste sterke og svake sidene ved dagens Rute 80?

- Hva slags profil ønsker vi på magasinet?

2) Hva bør det nye navnet på magasinet være?

Husk å lage skriftlig oppsummering av diskusjonen, og å sende inn skjemaene i leserundersøkelsen. Oppsummeringa sendes Rød Ungdom-kontoret.

Rute 80-redaksjonen v/Leif Steinholt

I filmen «All the president's men» spiller Robert Redford og Dustin Hoffmann de to stjernereporterne Bob Woodward og Carl Bernstein, som avslørte Watergate-skandalen og tvang USAs president Nixon til å gå av.

Vi kan ikke love deg at Rute 80s skrivekurs gjør deg til stjernereporter i løpet av ei helg. Men vi tror det er et godt tilbud til alle med skriveblokk som kan tenke seg å få ting på trykk i et radikalt ungdomsmagasin.

Rute 80 ønsker seg nemlig flere skribenter til alle typer stoffområder: Aktuelle reportasjer, musikk, noveller, dikt, kommentarer. Derfor arrangerer vi et kombinert skrivekurs og Rute 80-seminar den 13. til 15. januar 1989, som er åpent for alle interesserte.

På kurset vil vi blant annet gå gjennom praktiske regler for skriving, og prøve oss på ei praktisk oppgave. Vi skal diskutere den ideologiske rolla media spiller og vår egen holdning til det å skrive, og hva slags magasin vi ønsker å lage. Og vi får besøk av Klassekampens redaktør Sigurd Allern, som skal innlede med utgangspunkt i si nylig utgitte bok om kritisk journalistikk, «Mokkagraverne og den kritiske tradisjonen».

Seminalet starter om kvelden fredag den 13., og varer til søndag ettermiddag. Deltakeravgiften er på 50 kroner. Da får du også middag lørdag.

Meld deg på innen 1. januar, så sender vi deg mer informasjon. Hva har du å si?

Jeg melder meg på Rute 80s skrivekurs

Jeg vil ha abonnement på Rute 80 (50 kr. for seks nummer)

Jeg vil ha informasjon om Rad Ungdom

Jeg vil bli medlem i Rød Ungdom

Jeg vil bli med på Rad Ungdoms ballekurs

Navn:

Adresse:

Alder: Stilling:

Sendes: Rad Ungdom, Postboks 610 Sentrum, 0106 Oslo 1

KK

KRONIKK

Skal vi greie å bekjempe rasismen, må vi sy folk i Norge og i den 3. verden. For å komme dertrykking, hevder John Morten Ør _ di tet må få et meningsfylt innhold — sjøl om kår samfunn. Håpet er at den anti-rasistiske arg den stoltheten folk trenger for å slå rasisme.

Rasismen og

Over hele Europa øker rasismen, både den statlige rasismen og de rasistiske organisasjonene. Det er nok å nevne Frankrikes Le Pen, Danmarks Mogens Glistrup, Norges Arne Myrdal og ikke minst den generelle stramme innvandringspolitikken som alle stater i Europa fører.

Er det slik at intoleransen blant befolkninga i Europa har økt? Er det slik at fremmedfrykten har tatt overhånd? Eller er det andre mekanismer som er i sving? Er det riktig å si at det er kulturkonflikter, mangel på kunnskap og for store nisseluer som er årsaken til rasismens fremvekst nå? Tja. Jeg synes det er bra at noen slår på stortromma og krever et farge-rikt fellesskap, og sier at hvitløk er godt og at det sidrompa Norge trenger frisk luft, før vi dør av vår egen dårlige ånde.

Svakheten i den anti-rasistiske argumentasjonen i dag, er at den i liten grad tar utgangspunkt i den norske klassekampen, og da blir det lett pirking på overflata. Jeg tror at to viktige grunner til at rasismen vokser fram nå er: 1) Den sosiale forverringa blant folk flest, og 2) borgerskapets storstilte internasjonalisering.

1) Mye av det vi kaller velferds-Norge er i ferd

med å bygges ned, arbeidsledigheten er sterk økende, skoleplasser er trua osv. Folk vil da søke etter årsaker til dette problemet. Og det ser dessverre ut til at Le Pen's logikk fort kommer på banen, nemlig den enkle framstillinga: I Frankrike er det 2 millioner arbeidsledige og det er 2 millioner innvandrere. Le Pen's løsning på dette er å sende innvandrerne hjem for å få arbeidsledigheten til å synke radikalt. Ikke det at jeg tror at store deler av det norske folk er for en slik politikk, men av de som er mot innvandring er nok tankegangen beslektet med Le Pens logikk. Kjerna i denne tankegangen er at folk, spesielt de mørkhudede er et problem, en utgiftspost, noe snyltende.

2) Internasjonalisering og nasjonal samling rundt styrking av den norske konkurransevnen. Rasismen er en nødvendig trollopsplint i øyet på arbeiderklassen for å godta utsuginga av den 3. verden og seg sjøl. Her er det nok å nevne forløpet til Norsk internasjonalt skipsregister (NIS): «Nordmenn er de beste sjøfolka, så det er vel rett og rimelig at vi har mere i lønn». Eller som klubbstyret på min gamle jobb (Nobø-fabrikker) utalte det når bedriften skulle oppfette en tilsvarende produksjon i Thailand: «Det er

bra at vi får flere beln å stå på».

Det lave lønnsnivået i 3. verden er en direkte trussel mot norske arbeidsplasser. Oppsigelsene og permitteringen har begynt for fullt på Nobø i Trondheim. Nå når de sosiale forverringene for folk flest øker i stort omfang, tror jeg ikke det er nødvendig først og fremst å hyle over seg med hvor intolerant og sidrompa det norske folket er. Men i stedet sette seg inn i hvorfor folk reagere slik som de gjør.

For skal den anti-rasistiske bevegelsen slå tilbake den offensiven som rasistene er i, må det ligge et mye klarere klasselinnhold i argumentasjonen. Dette er nødvendig fordi det underliggende budskapet, om det kommer fra AP-regjeringa, Høyre eller FrP er at innvandrerne er en utgiftspost, et problem (det er derfor vi må ha en restriktiv innvandringspolitikk fordi de koster så mye). Det er nettopp her problemet må gripes an. I denne propagandaen blir folk framstilt som utgiftsposter og et problem, og det er den samme lekse som blir brukt mot alle folk som lever av sitt eget arbeid: Vi koster for mye.

Ja, enkelte ganger blir det framstilt som om hele det norske folk skulle være subsidiert! Da kommer 1000-kroners spørsmålet:

Utgjøre fellesinteressene som finnes mellom dit, må vi trenge gjennom vår egen klasseunlagens kronikk. Han mener begrepet solidaritet for den slags ikke står for høyt i kurs i dagens mentasjon kan bli små bidrag til å gjenreise tilbake.

John Morten i ... er sekretær i Rød Ungdom.

synet på folk

Frøper Le Pens logikk med å legge skylda på innvandrerne for arbeidsledigheten også om seg her på berget?

Hvor kommer disse subsidiene fra? A: Fra børsen, B: Fra Gunnar Berge, C: Holmenkollåsen, D: Fra arbeid i gruvene i Sydvaranger, arbeid i fiskeværa på Finnmarkskysten og fra de oppsagtes arbeid på Nobelfabrikker i Trondheim?

Folk har aldri vært noe problem, folk har alltid skapt de verdiene som må bli for å få et samfunn til å gå rundt. Men det finnes et stort problem, en virkelig utgiftspost og det er de snevre gruppeinteressene til borgerskapet som bedriver sitt hemningsløse sløseri med de verdiene som folk skaper. Et kongressbygg

der og et glasshus her ja, rekka av slike prosjekter er så langt som et vondt år. Skal den anti-rasistiske argumentasjonen virkelig få gjennomslag, må vi snakke om de virkelige snylterne, hvis ikke vil vi igjen gjøre det samme feilgrepet og påfølgende nederlag som i 20- og 30-åra. Da ble kvinnfolk som var gift og hadde arbeid framstilt som et viktig hinder for å få ned arbeidsledigheten. Og i dag, når det snart er 100 000 arbeidsledige her i Norge, blir det viktigere enn noen gang å slåss mot ideen om at folk er et problem, for her vil selvfølgelig rasistene sette inn sitt kjør.

Jeg tror Jon Michelets ide om en genralplan for innvandring er et skritt i riktig retning (på samme måte som vi må ha en genralplan for å skaffe arbeid til de snart 100 000 arbeidsledige, for det er jo mengder av samfunnsmessige oppgaver som i dag står uløst). En slik plan vil med all tydelighet synliggjøre hvem/hva som er proppen.

Nøkkelen til å bekjempe rasismen ligger i å synliggjøre de fellesinteressene som folk i Norge har med folket i den 3. verden. For å komme dit må vi trenge igjennom vår egen klasseundertrykking.

Først da får begrepet solidaritet et meningsfylt innhold, nemlig: Fellesinteresser. Sneversyn, intoleranse, nisseluer osv er ikke det som først og fremst kjennetegner folk. Den rausheten som folk har, bygger på stoltheten, men denne stoltheten blir systematisk forsøkt knust. De kåra som denne stoltheten lever under er ikke feite for tida. Skal disse kåra endres må det utvikles et alternativ — et håp om noe bedre. Den anti-rasistiske argumentasjonen kan bli et bidrag til å reise stoltheten i folk. Samtidig er denne stoltheten sjøl en forutsetning for å slå tilbake rasismen.

JOHN MORTEN

PROBLEMET MED Å FOSTRE FOLK

(Dette innlaget sto i sommerleiravisa)

På leiren opplever mange at det er problematisk å ha unge folk på gruppa si. De synes at unge folka er vanskelig å få med i diskusjonene og at mye tid går med til å forklare dem saker og ting. Det hevdes også at "mellomskiktet" også trenger å utvikle seg, men at dette ikke går fordi tida går med til de unge folka. Leirledelsen har mottatt kritikk på gruppe sammensetninga på leiren. Kritikken går på at ungdomskoleelvene burde vært samla i egne grupper.

Opp mot dette er det folk som mener at gr.sammensetninga er o.k og at det tjener oss alle å blande unge og gamle folk.

Jeg tror ikke vi vil få en bra diskusjon om disse tinga før vi ser på det som ligger bakom det å fostre folk. Jeg ser det slik at å fostre folk betyr å gi dem muligheten til, og hjelpe dem til å utvikle seg på alle plan. Lære dem marxistisk teori og også å bruke den i praksis. La folk ta på seg ansvar og støtte dem underveis.

Men hvorfor skal vi fostre folk ? Jo det skal vi fordi vi i klassekampen trenger alle de aktive og skolerte folka vi bare kan få tak i. Både i RU som organisasjon og i kampen for å forandre samfunnet trenger det sterke folk. Vi legger grunnlaget for fremtidens ledere i dag, og vi har hverken råd til å miste folk eller å ikke bruke dem på best mulig måte.

Hvilke folk skal vi fostre ? Her kan jeg kort og greit svare alle, men dette er også et spørsmål om hvordan vi velger å innrette fostringa. Bruker RU i helhet alle sine krefter på unge folk, vil nemlig mellomskiktet av de mer erfarne folka ikke få den vidre skoleringa de trenger. Dette ser jeg som en oppgave for ledelsen i RU, å ta i bruk f.eks forbundskole og andre former for skolering av lagsledelsen, DS folk m.fler.

Sommerleiren skal være for alle, deltakerene skal reise hjem og føle at de har fått med seg erfaringer og lærdom. Men innebærer ikke det å ta seg av unge folk nettopp dette ? Eldre folk lærer mye av å forklare politikk for folk som ikke "kan" like mye som dem selv. Ved å måtte lære bort f.eks imperialismeteori oppdager en sine egne mangler og hva en selv ikke har forstått. Dette er viktig fordi: Hvordan vi skal mobilisere folk utenfor RU hvis vi ikke klarer og forklare teorien til våre egne medlemmer ? Samtidig har unge folk erfaringer som det er viktig å få fram. Unge folk har ofte et høyt aktivitetsnivå og ikke minst - de er målgruppa vår. på skolen, blant andre ungdommer.

Så litt mer konkret til hva man kan gjøre og ikke i en gruppe med unge eller sjenerte folk. Vi veit av erfaring at de ikke kommer så mye fram når uarfarene folk får spørsmålet : "Hva mener du om dette ?" Svaret blir ofte: "Nei jeg veit ikke jeg". Vi må bli

litt mer pedagogiske og stille spørsmålet annerledes. Eks: Til definisjonen av nasjonalisme. Da går det an å si: "glem innledninga, hva tenker du på med ordet nasjonalisme?" Da får folk sagt noe som både kan være utgangspunkt for videre diskusjon og de får brutt barrieren med å si ting blant flere.

Til spørsmålet om hvordan kampen mot rasisme skal føres videre, må du kanskje starte med å spørre: "Åssen er det i klassen din, diskuterer dere rasismen der?" Så kan diskusjonen dreies videre på hva man kan og bør gjøre i klassen, eldre folk kan bidra med erfaringer. Så kommer etterhvert over på hva RU skal gjøre å mene. For å få folk til å delta må folk også trives og føle seg trygge. Her har vi alle et sosialt ansvar, men gruppas eldre folk her en tendens til å glemme dette. Husker dere ikke lenger hvordan det var å være på leir for første gang? Her må folk bruke fantasien og dra folk som faller uttafor med i aktivitet. Fotballturneringa på leiren mener jeg er et godt eksempel på hva en kan dra folk med i og som løsner opp stemninga og knytter folk sammen. Til slutt - tenk famover, hva vil vi at RU skal være i fremtida? Hva slags medlemmer skal vi ha? Åssen bruker vi ressersene for å få til dette?

LIVIA.

START EF-MOTSTANDEN FØR DET ER FOR SEINT!

Raud Unodom har idaa temmelea stramme prioriteringa, som ea ikkie på nokon måte skal kranale mot her. Ea trur likevel det er viktia at vi byriar å byaie opp "beredskaper" for å kunne takle EF-kampen den daen nan kiem.

Borgera er allereie godt i gang med sin EF-kampanie. Avisane har lenge vore fulle av artiklar om kor naugsynt det er for "oss" å tilbasse oss EF, og kor godt det hadde vore for "oss" om vi hadde vært med siolv.

Omstillinga av Norea, og nedlegginga av småbedrifter i kjaolvatnet av det, dreier seg oaså om å aiere den norske kapitalismen klar til å gå inn i EF.

Ei EF-innmelding vil utan tvil forverre levekåra til vanlege folk i Norea. Målet med ei imperialistisk blokk ala EF er io nettopp å aiere kapitalismen meir effektiv - dvs tyne meir verdiar ut av vanlege folk.

Men dersom vi EF-motstandarar skal ha sjanse til å vinne kampen, må vi byrie å skolere oss, og aiere oss klar til å gå ut og vinne folk til vår side. Det er lenge sidan 1972 - det året forrige EF-kamp vart avslutta - og både EF og Norea har forandra seg sidan den gangen. Dette bruker borgera som argument for EF (frekke er dei oaså) - og skal vi kome på offensiven må vi lae ein argumentasjon som tek utgangspunkt i 1988. Vi må finne ut kva EF er, kva dei driv med, kva som har forandra seg, kva som er likt osv. osv.

Siste Rute 80 har EF som hovudtema. Les det - og diskuter det som står der. AKP og RV har oaså laga eit temahefte om EF, som alle RU-medlemmar bør skaffe seg og studere. I tillegg må vi iobbe med å finne fram bøker og artiklar om EF og Europa.

NGS-landsmøtet våren 1989 har "internasjonaliseringa" som hovudsak. Unde Høare har tenkt å kjøre offensivt for EF. Men dette gjev oaså oss ein unik sjanse til å kome på offensiven - dersom vi veit å ariide daen og timen, og byaa opp ein skikkelea argumentasjon mot EF.

Kva betyr EF for skoleelevar? Er det "berre" bønder og fiskarar som vil bli ramma av EF-tilpasninga og EF-innmelding? Kva slaas skole vil vi ha - og kva vil "internasjonaliseringa" bety i forhold til dette?

For å svare på desse spørsmåla trenn vi kunnskap - masse konkret kunnskap. Så i første omgang: Les, lær, diskuter med folk og aier dykk klar til å gå i spissen for EF-kampen i Norea.

MELDING OM LANDSMØTEKONTINGENT 1989

Rød ungdom skal arrangere landsmøte på forsommeren 1989. Landsmøtene er et stort økonomisk løtt for organisasjonen, og vi pleier derfor å samle inn en særegen landsmøtekontingent fra alle medlemmene. En slik landsmøtekontingent skal vi også ha i 1989.

LM-kontingenten er ikke så høy som den vanlige kontingenten, men skal samles inn sammen med l. innbetalinga 1989. Økonomiansvarlia i ladene får beskjed om nva satsene på denne LM-kontingenten er.

Det er forøvria den tørste innbetalingen av vanlia kontingent i 1989 som er avjørende for hvor mange delegater vært av ladene får på landsmøtet.

For at den vanlige kontingenten og landsmøtekontingenten tilsammen ikke skal bli en for stor endagsum å betale, bør du legge av pender ettervert, slik at du får betalt begge kontingentene til riktig tid. Da sikrer du også at laget får flest mulia delegater til landsmøtet.

Økonomiutvalget.

SENTRALSTYRET HAR VEDTATT FØLGENDE PRIORITERINGER FOR VÅREN 89.

1. Landsmøte kampanjen.
2. Anti-rasistisk arbeid.
3. skolepolitisk arbeid.

Sentralstyret har vedtatt at landsmøtekampanjen skal prioriteres på topp fram til landsmøtet, dette er nødvendig for at laga og den enkelte medlem på en best mulig måte skal få innflytelse over Rød Ungdoms politikk. Landsmøte kampanjen er også viktig i forhold til å skolere ny medlemmer i vårt grunnlag. Og ikke minst at hele Rød Ungdom får en felles plattform å stå på gjennom en grundig landsmøtekampanje.

Det anti-rasistiske arbeidet skal ha to bein å stå på i vårplanen. For det første skal vi får til adopsjonen av flyktninger i skul, på en del skoler, de stedene som mener de har kapasitet til dette må starte arbeidet nå. (det kommer en egen "pakke" til et slikt framstøt på skolene) Det er av stor viktighet at vi får til dette på noen skoler før NGS landsmøtet (13-15.Mars). Det blir videre viktig å knytte det arbeidet vi gjør i SOS-rasisme til adopsjonsarbeidet, og at vi har ei bevistlinje for å verve skoleelever til SOS-gruppene, det vil legge grunnlaget for at også dette arbeidet blir mer direkte knyttet til skolene.

Det andre beinet er behandlinga av den anti-rasistiske plattformen, sentralstyrets målsetning med denne plattformen er at den skal på en kort og grei måte legge fram Rød Ungdoms mening om rasismen/anti-rasisme, altså ikke noe teoretisk skrift, men noe som skal brukes i den konkrete kampen.

Skolepolitisk arbeidet, dette arbeidet må sees i to sammenhenger, for det første at vi må trappe opp den konkrete interessekampen på skolene, altså slåss innafor den naturlige elevorganiseringa NGS og YLI. I forhold til NGS arbeidet vil den såkalte OPP-89 (Opposisjonsplattformen som ble lagt fram i det siste nr. av BV) bli viktig, både i forhold til NGS landsmøtet 89 og for de langdiktige opposisjonsarbeidet. (RU's skolekonferanse 4-5. Februar vil gå grundig inn på dette). Også adopsjon av flyktninger må sees i sammenheng med OPP-89 og den generelle skoleprioriteringa.

Altsså vi ser for oss tre viktige saker denne våren:

INTERNT:

- Landsmøte kampanjen

EESTERNT:

- Kampanjen for å adoptere flyktninger (taes opp i elevråd).
- OPP-89
- Åpne møter (i midt timen på skolene eller om kvelden) dette for å høyne Rød Ungdoms ideologiske profil, salg av rute-80 på skolene.

SENTRALSTYRETS MÅLSETTNING MED VÅRPLANEN:

For det første mener sentralstyret at vi i forliten grad har maktet å gjennomføre skoleprioriteringa. Med skoleprioritering mener sentalstyret følgend:

Rød Ungdom har på hele 80-tallet forsøkt å innrette sitt arbeid mot skolene. Dette skal vi også forsette med framover. Skoleprioriteringa er en hovedpilar i den strategien Rød Ungdom har for å bygge oss opp til ei ledene kommunistisk kraft blant ungdom i Norge.

Skoleprioriteringa betyr at vi i alt arbeid, enten i frontarbeid, bøllekurs, verving osv. Skal kjempe for å ha de videregående skolene som målgruppe. Laga må sette seg konkrete målsettninger i forhold til de skolene laget arbeider i forhold til.

De viktigste grunnene til at vi mener at det er viktig å få til skoleprioriteringa framover:

1. Skal Rød Ungdom få innflytelse blant ungdom, må vi jobbe over tid i et bestemt miljø, blant en bestemt gruppe ungdom. Dersom vi ikke gjør det, vil vi kunn vinne fram blant enkeltindivider, og vi vil lett bli spontanister, som springer fra sted til sted.

2. Skoleungdom er den viktigste ungdomsgruppa å vinne innflytelse i. Alle viktige politiske ungdomsbevegelser må ha innflytelse på skolene for å bli en virkelig kraft, og det faktum at de fleste ungdomsbevegelser faktisk oppstår på skolene .

3. Interessekampen på skolene - kampen for kunnskap, og for en skikkelig offentlig skole for alle - er en av de viktigste kampene for arbeiderklassen som heilskap.

4. For klassekampen i Norge er det også viktig at skoleungdom tar et klassestandpunkt, og allierer seg med hele arbeiderklassens kamp. Rød Ungdom som en kommunistisk ungdomsorganisasjon, må slåss for å vinne skoleungdom for ei slik linje.

5. Flertallet av ungdom - fra alle klasser - går på skolen. å prioritere skoleelever som målgruppe betyr for det første at vi når breitt ut - samtidig som vi kan konsentrere kreftene.

6. Skoleelever har en felles hverdag. Dette betyr at skoleelevene har mange felles utgangspunkt som de kan bli organisert rundt - felles kamp og felles kampområder.

7. Skolungdom tar som regel stilling til viktige politiske spørsmål og de er enkle å mobilisere i forhold til at stanspunkt skal sette ut i praksis. Det finnes mange aktivister og potensielle aktivister på skolene.

* * * * *

Rød Ungdom må jobbe mer bevist for å alliere seg med uavhengige i fronter osv. Vi er imot ei linje hvor vi skal gjøre frontene til underbruk av Rød Ungdom. Men vi må også markere oss som en kommunistisk organisasjon. Dvs: markere oss på skoler med åpne møter, bøllekurs, studiesirkel osv.

Sentralstyret ser det som viktig at vi får de kreftene som er i Rød Ungdom til å dra i sammeretning, at vi konsentrerer kreftene og arbeidet mot skolene, gjennom adopsjonskampanjen - SOS-gruppene trekker med seg skoleelever og interessekampen spe. OPP-89.

LYKKE TIL !

FRISTER SOM LAGA MÅ OVERHOLDE:

- * KOMMENTARER TIL BERETNINGA OG NOMINASJONER SKAL SENDES INN 05.MARS
- * ENDRINGSFORSLAG TIL ANTI-RASISTISKE PLATTFORMEN OG VALG AV DELEGATER , INNEN 25 MARS.

RØD UNGDOMS VÅRPLAN 1989.

INTERNT		EKSTERNT
JAN	RUTE-80 SKRIVEKURS 13-14-15	LÆRLINGEKONFERANSE I YLI 28-29
FEB	SKOLEKONFERANSE 04-05. OBL. LAGSMØTE OM BERETNING OG NOM. TIL SENTRALSTYRET	
MARS	OBL. LAGSMØTE OM HOVEDSAKEN PÅ LANDSMØTET TIL RU, ANTI-RASISTISK PLATTFORM. VALG AV DELEGATER.	LANDSMØTE I YLI 2-5 RUTE-80 VERVEKAMPANJEN STARTER 8. 8.MARS LANDSMØTET I NGS 13-15 RØD UNGDOMS LANDSOMFATTENDES ANTI-RASISTISKE DAG 23.
APR	DISTRIKTS KONFERANSE OM LANDSMØTET I RU.	
MAI		1.MAI RUTE-80 VERVEKAMPANJA AVSLUTTES 10.
JUNI		
JULI	SOMMERLEIR SOMMERLEIR SOMMERLEIR SOMMERLEIR	

INNHold :

LEDER	SIDE	2-3
AU-VEDTAK	SIDE	4-5
RUTE-80	SIDE	6-9
DEBATT ,RASISME	SIDE	10-11
DEBATT ,FOSTRING	SIDE	12-13
DEBATT ,EF	SIDE	14
ØKONOMI	SIDE	15
VÅRPLAN	SIDE	16-19

GOD JUL !